

El món turístic d'en Pol

Hi havia una vegada, a un petit poble de l'interior, un nen que es deia Pol. En Pol sempre havia volgut anar de vacances a la costa, però ell i la seva família no tenien prou diners per permetre-s'ho.

Encara així, en Pol no perdia l'esperança, seguia somiant que algun dia compliria el seu desig.

Un vespre com qualsevol altre, en Pol va arribar a casa, però els seus pares li van dir:

- Pol, a tu t'agradaria anar a viure a Lloret?
- Lloret de Mar? - en Pol va quedar bocabadat - Sí!
- Hem trobat feina a un hotel, treballarem al món del turisme!
- No m'ho puc creure!

Així van passar els dies, en Pol no podia deixar de pensar en Lloret. Li agradava l'idea de treballar en el turisme i de viure a la platja, però també estava nerviós, no coneixia a ningú allà!

Finalment, va arribar el gran dia. Ell i els pares eren al cotxe. En Pol mirava per la finestra i observava el paisatge. Va mirar a l'horitzó i va obrir uns ulls com taronges: ja podia veure el blau del mar!

En arribar, van anar al pis que havien llogat. Van deixar les maletes i mentre els pares organitzaven tot, en Pol es va posar el banyador i va baixar a la platja.

Hi havia molta gent! A la sorra els infants jugaven amb pales i galledes, i a l'aigua es capbussaven i tornaven a sortir a la superfície.

En Pol es va apropar i va començar a jugar amb ells. Era molt divertit!

Després d'una estona, va veure un nen molt tímid assegut a la sorra, que mirava com la resta jugava.

- Vols venir amb nosaltres? Sembres una mica sol. Com et dius?
- Em dic Samuel.
- Vols jugar amb nosaltres? Jo soc en Pol.
- Mai he jugat amb ningú d'aquí. Vaig mudar-me aquí fa unes setmanes. Soc molt introvertit...
- I no jugues amb ningú?
- No - va dir en Samuel i va sospirar. - Tu voldries ser el meu amic?
- Sí! Anem a jugar!

Van estar jugant una llarga estona fins que els pares dels dos amics els van cridar per berenar.

- Demà vindràs Samuel?
- Sí!
- Fins demà!

Havia sigut molt divertit! I el mar, la sorra, l'ambient de Lloret... Semblava un paradís!

Cada dia ell i en Samuel anaven a les seves platges i cales d'aigües cristal·lines i jugaven molt. Després, es menjaven un gelat a la sorra mentre s'explicaven anècdotes que havien viscut.

Als pares els hi agradava molt treballar a l'hotel. La mare era recepcionista atenent als turistes que venien a gaudir de Lloret. Els recomenava indrets interessants per visitar durant les vacances.

El pare era cuiner a l'hotel, i amb la resta de companys preparava menjar deliciós pel buffet. Al Pol li encantava xerrar amb el seu pare sobre els menús que prepararien durant la setmana.

En Pol va aconseguir el seu somni i havia fet un gran amic. A més a més, ell ja sabia que seria de gran.

Soc en Pol. Han passat gairebé vint anys desde que em vaig traslladar a Lloret. La mare i el pare treballaven al món del turisme, però cadascú va escollir com fer el seu viatge. Jo soc guia turístic, mostro a la gent els llocs més emblemàtics de Lloret. M'agrada molt fer el meu propi viatge al món del turisme. I a tu?